

har et offentligt kulturområde, som ikke kunne eksistere, hvis de mennesker, der i dag er aktive-ret, havde arbejdet ordinært, for så ville der ikke være bevillinger til at drive det.

Det vil sige, vi har skaffet et offentligt arbejdsmarked, hvor en meget stor forudsætning er, at folk arbejder uden rettigheder og på ikke-overenskomstmæssige vilkår. Det synes jeg ikke er passende. Og det er en af mine angrebsvinkler på aktiveringssystemet. Hvorfor ikke give de mennesker ordinært arbejde?

Vi har også påvist i flere forskellige eksempler, hvordan man kunne lave ordinære stillinger i stedet for uden meget væsentlig brug af ekstra penge, fordi det ville indebære, at de mennesker kom i rigtigt arbejde på normale overenskomstmæssige vilkår. Hvorfor ikke gøre det i stedet for?

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Kan jeg få fru Jette Gottlieb til at uddybe bagsiden af medaljen, når vi ser på, at over 200.000 personer yderligere er i beskæftigelse i år 2001 set i forhold til, hvad arbejdsløshedstallet og beskæftigelsen viste, dengang denne regering tog over i januar 1993?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Næh, det, at der er kommet flere i beskæftigelse, har ikke nogen negative konsekvenser. Det er ikke det, jeg konstaterer. Jeg konstaterer, at aktiveringen som virkemiddel har nogle bagsider, og det er dem, jeg påpeger. Og jeg synes, det er vigtigt at gøre opmærksom på dem, fordi ordinært arbejde på overenskomstmæssige vilkår trods alt er perspektivet, og det tror jeg også, det er for arbejdsministeren.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu er vi inde ved kernen af Enhedslistens politik, der handler om, at der ikke skal ske noget. At der ikke skal være nogen ting, selv om man siger: Jamen der skal være selvvalgt uddannelse og alt det der.

Det, det dybest set handler om i forhold til det, fru Jette Gottlieb siger nu, er, at de ledige skal blive i køen, indtil der er nogen, der kan ansætte dem i et ordinært job. Og det vil være synd og skam for de ledige, for det ville være at holde dem udenfor.

Tværtimod. Man kan mene om det system her, hvad man vil, men det, at de kommer med ind og får et løft, og at mange af dem kommer igennem via privat jobtræning, som vi har talt om, eller andre former for værktøjer, som vi kender, som virker, betyder, at de jo så dermed også får en plads på arbejdsmarkedet.

Det andet synes jeg bare er at parkere dem i en lang kø, hvor man så kan vente på, at nogen ansætter dem. Her giver vi via et system mulighed for, at de kommer ind og er med på det ordinære arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg må i forhold til de svar, jeg har modtaget fra fru Jette Gottlieb konstatere, at der er sket en kolossal beskæftigelsesmæssig fremgang siden 1993-1994.

Jeg må også konstatere med det, der er svaret på, og det, der ikke er svaret på, at det er en rigtig tese, at netop den rigtige arbejdsmarkedspolitik og aktiveringen har bidraget til, at arbejdsmarkedet i Danmark trods højkonjunktur, trods stigende beskæftigelse, ikke er brændt sammen, som vi så det i slutningen af 1980'erne.

Sandheden er jo den, at hvis ikke der havde været ført en aktiv arbejdsmarkedspolitik med en seriøs rådighedsvurdering og en aktiv aktivering med opkvalificering, jobtræning m.v., så havde dette ikke kunnet lade sig gøre.

Det synes jeg ikke er nogen skam at acceptere. Jeg vil godt sige, at det slet ingen skam er at kunne henvise til, at der er udrettet ganske mange fornuftige ting de sidste 8 år og samtidig at kunne konstatere, at opgaven nu måske er en anden, og derfor har jeg lagt op til en helt åben debat om, hvordan vi skal tage fat på de næste lange seje træk for at få ledigheden endnu længere ned.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jo, men de ting, der bliver fortiet, er, at der stadig er folk, der hænger fast i systemet, og at aktivering i mange tilfælde betyder, at folk låses fast i en ikke almindelig beskæftigelse. Og det er der mange eksempler på. Ca. 50 pct. af dem, der har været i jobtræning, kommer ikke videre. Det er jo dog trods alt noget, man må konstatere er en fejl i systemet, og det er vel også det, arbejdsministeren konstaterer, når han kommer med nogle betragtninger om, at man skal gå ind i en kompetenceløftbetragtning i stedet for, og at man